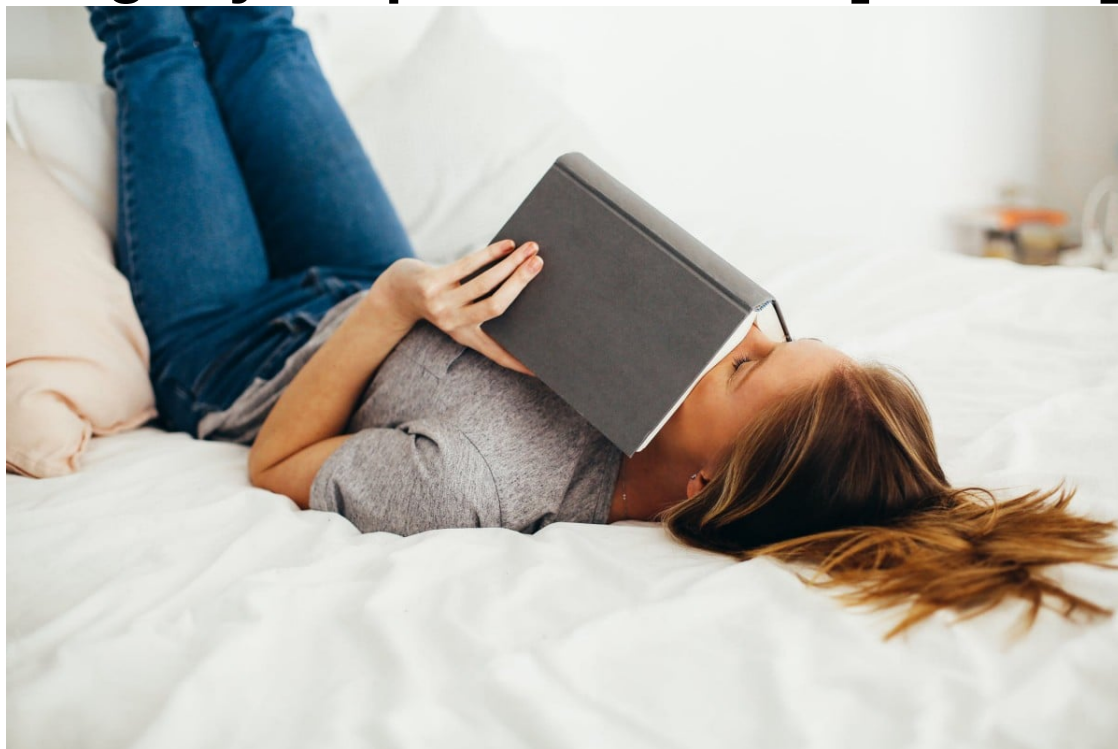

OCI | Redacció | Actualitzat el 13/08/2020 a les 15:47

7 adolescents catalans ens confessen el moment més vergonyós que han viscut [VOL.20]

Tots hem viscut alguna situació en què ens hem mort de vergonya: un moment incòmode d'aquells que no s'oblida. L'altre dia us vam demanar que compartíssiu **una d'aquestes experiències amb nosaltres i avui us portem un recull d'algunes de les respostes.**

```
[intext1]
[playbuzz](function(d,s,id){var
js,fjs=d.getElementsByTagName(s)[0];if(d.getElementById(id))return;js=d.createElement(s);js.id=i
d;js.src='https://embed.ex.co/sdk.js';fjs.parentNode.insertBefore(js,fjs);}(document,'script','playbuz
z-sdk'));
```

[/playbuzz]Cargando...

Versió sense playbuzz

A mi m'encanta mirar fixament la gent que em creuo pel carrer, i l'altre dia, baixant per les escales de la parada del metro estava mirant un noi i em vaig entrebancar i vaig baixar la resta de les escales rodolant. Em vaig aixecar i el vaig veure mirant des de dalt rient-se de mi, em vaig morir de vergonya.

Jo tenia uns 10 anys i m'agradava un nen de la classe i amb unes amigues ens vam posar a escriure cartes als nens que ens molaven. Un amic seu em va veure i va avisar a la profe i va

llegir la carta en veu alta. Va ser horrible.

Sortint de l'institut em va venir la regla i vaig pujar al bus. Em pensava que no tacaria, però quan em vaig aixecar al seient hi havia sang i les persones del costat se'm van quedar mirant. Em vaig posar molt vermella i me'n vaig anar corrents. Aquell dia va ser horrible.

Anava caminant pel carrer quan vaig veure a un amic meu envoltat de molta gent. Com que últimament em parlava molt amb ell vaig decidir anar a saludar-lo. Ell estava d'esquena, jo vaig córrer cap a ell i li vaig saltar a sobre. Al baixar resulta que no era ell, de cara no s'assemblaven en res. Em volia morir.

Per Sant Valentí dues amigues, un amic i jo ens vam fer un regal tipus "l'amic invisible". A mi em van regalar dos daus sexuals (un de postures i l'altre el lloc on fer-ho). Total, que m'ho van posar en una caixa de mala manera i en baixar del bus em va caure. M'ho va recollir un noi molt mono del meu barri no sabia cap on mirar.

El noi que m'agrada m'ha enviat una foto per l'Instagram i sortia tan mono que volia fer screenshot. Total que he fet clic a respondre la foto i he pensat que com que era la càmera si feia captura no li sortiria... total, al minut em diu "i aquesta captura?" Vull morir.

L'any passat a educació física estàvem fet allò del salt de llargada. Vaig saltar, i al caure a la sorra em vaig menjar tot el terra i tota la classe i mig institut va veure la meva gran òstia. El professor em va dir que havia valgut la pena perquè havia aprovat. Les meves amigues encara es riuen de mi.